

Enkele herinneringen aan Yvonne Demessieux

De eerste ontmoeting was haar bezoek bij ons thuis in Rotterdam. Mijn moeder sprak uitstekend engels, en zij was de tolk tussen mijn vader en Yvonne.

Mijn vader sprak geen vreemde talen, maar had Koos Bons (organist te Vlaassuis) als registrant aangezocht. Hij heeft alle concerten van Yvonne op de orgel gestudeerd, sprak redelijk Frans, kende veel van haar repertoire en las de registratie, die zij had opgeschreven. Muziek nam ze hoort mee.

Ik herinner mij nog, dat Koos allerlei registers demonstreerde, terwijl Yvonne beneden in de Kerken rond liep en luisterde naar de combinaties.

Voordat zij naar boven ging stond zij vol verbod in aanbidding naar het front te kijken.

Hij was een zeer gelovige vrouw en stond in contact met haar hemelse Vader, die haar zijn groot talent had gegeven.

Na afloop van de concerten bleef het publiek applaudiseren tot ze van de orgeltrap naar beneden kwam en zij liep dan tussen de mensen door naar de consistorie kamer met mijn vader.

Hoe mijn vader haar ontdekt heeft weet ik niet meer, waarschijnlijk getipt vanuit België. Hij schreef haar brieven die werden vertaald in het Frans door mev. Feringa, lerares Frans in Zeist.

Bijna alle concerten die mijn vader voor haar organiseerde heb ik heel vaak bijgewoond.

Het was er veel
Toen zij speelde in de St Bavo in Vlaanderen (datum?)

mocht ik boven haast de orgelbank zitten om
daar haar concert bij te wonen.

Dit was een geluk voor mij toe, omdat ik
op die dag was gelaagd voor de hoofdakte
Kleuter Onderwijs

Ik zal dit nooit vergeten. Koos Bons, die
rustig en uiterst geconcentreerd zijn werk deed. en
zij (met verhoogde hakken) als een genie
aan het musiceren, met tot slot een prachtig
improvisatie

Overal waren de kerken vol of uitverkocht en
veel organisten kwamen ook luisteren.

Toen zij bij ons thuis op bezoek was, vroeg
mijn vader of ik (Antoinette) iets voor haar op
de piano mocht spelen. Dit vond ze heel leuk.
Ik had toen les van Koos Bons, die ook een goede
pianist was. Ik heb toen een paar preludes van
Leon Orthel gespeeld. Zij vond het heel
muzikaal en een mooi touché.

Later heeft ze speciaal voor mij een
transcriptie geschreven voor piano van een
compositie voor orgel van Robert Schumann:

Etude en forme de Canon
en si mineur.

met een opschrift:

A Antoinette Flazelzet

Cette transcription réalisée pour ses jolis doigts
et sa délicieuse musicalité.

En souvenir de mes concerts de Hollande

Tres affectueusement

Jeanne Demessieux

Tot zover.

Paris janvier 1950